

Страни в главното наказателно производство

Van Gennip BVBA, Antonius Johannes Maria ten Velde, Original BVBA, Antonius Cornelius Ignatius Maria van der Schoot

Диспозитив

- 1) Принципът на свободно движение на пиротехнически изделия, както е предвиден по-конкретно в член 6, параграф 2 от Директива 2007/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 година относно пускането на пазара на пиротехнически изделия, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която забранява притежаването или употребата от потребители и продажбата на потребители на фойерверки, съдържащи повече от един килограм пиротехнически заряд, доколкото тази правна уредба може да гарантира обществен ред и обществената сигурност и не надхвърля необходимото за защита на тези основни интереси, което запитващата юрисдикция следва да провери.
- 2) Член 10 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която обуславя съхранението на пиротехнически изделия, които отговарят на изискванията на Директива 2007/23 и са предназначени за продажба на дребно, от получаването на двойно разрешение, а именовано федерално разрешение за взривни вещества и регионално разрешение с оглед на опазване на околната среда, доколкото са изпълнени всички други условия, посочени в член 10, параграф 2 от тази директива, което запитващата юрисдикция следва да провери.
- 3) Член 20 от Директива 2007/23 и член 1, параграф 5 от Директива 2006/123 трябва да се тълкуват в смисъл, че държавите членки могат да приемат наказателни санкции, при условие че, що се отнася до Директива 2007/23, тези санкции са ефективни, съразмерни и възпиращи, а що се отнася до Директива 2006/123, националните правила на наказателното право не водят до заобикаляне на правилата на същата директива.

(¹) ОВ С 178, 6.6.2017 г.

Решение на Съда (десети състав) от 13 септември 2018 г. — ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias/Европейска комисия

(Дело С-172/17 Р) (¹)

(Обжалване — Арбитражни клаузи — Конвенция „Росетон“, сключена в рамките на Седмата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007 — 2013 г.) — Допустими разходи — Решение на Европейската комисия — Задължение за възстановяване на изплатените суми — Насрещен иск)

(2018/С 408/21)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias (представител: S. Paliou, dikigoros)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: R. Lyal и А. Kyratsou)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 168, 29.5.2017 г.